

[Sønderup.]

Betalingsrestriktionerne, fremhævede man i „Social-Demokraten“ samtidig Betydningen af og det ønskelige i, at Importen, eller rettere sagt Importerne, vilde bruge de langvarige Handelskreditter til at skaffe saa mange Varer til Landet som vel muligt; det var netop disse langvarige Kreditter i Stand til at medvirke til. Og hvad var det saa, der skete? Ja, det var just, at man udnyttede de lange Kreditter. Og hvad var Resultatet? Ja, det var blandt andet, at vi i Kraft heraf fik mættet noget af den værste Varehunger, inden det stigende Prisniveau helt fik Overtaget. Vi fik i Tide, medens det endnu kunde lade sig gøre, Varer ind, som paa et senere Tidspunkt skulde have været betalt med meget højere Priser. Derfor, hvis der skal være nogen Mening i det, burde man i Virkeligheden være taknemmelig for det Forløb, det hele har faaet, men det ligger selvfølgelig uden for Mulighedernes Rækkevidde at opleve slikt; man oplever jo sjældent i den politiske Verden noget af den Karakter. Men jeg synes dog, at det mindste, man med god Grund kunde forlange og have ventet, var, at man ikke i den Grad havde stillet Forholdene paa Hovedet, at man kritiserede, hvor der var Grund til Paaskønnelse. Man kunde dog med Rette have ventet i hvert Fald en neutral Holdning.

Hele dette Forhold synes jeg understreges yderligere ved det Kaos, det trækker op til med den amerikanske Kulstrejke, hvis Følger jo i Dag er helt uoverskuelige, ikke alene i Henseende til den vanskelige Brændselssituation, vi kommer ind i, men ogsaa i Henseende til, hvordan den i det hele taget vil paavirke Mulighederne for i Fremtiden at faa Varetilførsler. Jeg synes rigtig nok, der under Hensyn til de truende Udsigter i høj Grad er Anledning til at pege paa, at saafremt der fra Regeringens og Handelens Side var disponeret saaledes, at man i Dag ikke havde faaet Varerne ind i Tide, ikke i størst mulig Udstrækning havde udnyttet Mulighederne, saa havde der i Dag været Baggrund for og Anledning til Kritik og Postyr. Saa er der — alle Erfaringer in mente — heller ingen Tvivl om, at saa havde vi haft det, men saa havde der i hvert Fald været mere Hold i det og Bund i det. Men det er, synes jeg, som om det, at der er Hold i det og Mening i det, ikke i første Omgang spiller saa stor en Rolle. Rumles skal der, og rumlet bliver der.

Det er i det hele taget ejendommeligt og besynderligt at lægge Mærke til, at saa snart Socialdemokratiet er i Opposition, skal

der startes den ene Dagsordenskampagne efter den anden, saa skal Lidenskaberne endelig piskes op og holdes i Kog. Set fra et sagligt Synspunkt er det en meget ejendommelig Fremgangsmaade, ikke mindst under Hensyn til de Forhold, vi befinder os i i Dag. Havde vi i Dag en stor Arbejdsløshed, samtidig med at Indførselsmulighederne var mangelfuldt udnyttet, kunde der have været et sagligt Grundlag for et Fremstød, set fra et socialdemokratisk Synspunkt, men ingen af Delene er jo Tilfældet; og det Faktum, at Socialdemokratiet ved sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, stiller Dagsorden og allerede stiller den nu, viser bl. a. og tilfulde, kan man sige, det Afhængighedsforhold, hvori man staar til Kommunisterne. Man vil ikke lade sig lumpe af disse. Man vil ikke risikere at komme bagefter, saadan som Tilfældet blev ved Indledningen af Finanslovdebatten. Jeg synes ærligt talt, at netop denne Baggrund, at netop de Perspektiver, der er i den Situation, viser, hvor nødvendigt det er, at de øvrige Partier i Salen staar sammen om at gøre den Dagens Gerning, som jeg til at begynde med saa stærkt fremhævede, at Befolkningen venter af os, at vi skulde øve. Foretrækker man saa fra socialdemokratisk og kommunistisk Side fortsat at bruge Kræfterne i det vilde Kapløb, man har startet med hinanden om at komme først med de forskellige Dagsordener, ja, saa er der jo ingen, der kan forbyde dem det, det maa de Herrer afgøre med sig selv. Vi andre, der staar udenfor, kan kun beklage, at de ødelægger Kræfterne og Mulighederne paa den Maade.

Som jeg antydede før, er den stillede Dagsordens Ordlyd og Indhold med specielt Henblik paa det sydslesvigske Spørgsmaal kun Udtryk for en partipolitisk Manøvre. Jeg vil gerne, inden jeg slutter, sige, at det er mit Partis Opfattelse, at det Grundlag, hvorpaa der i Dag kan arbejdes i det sydslesvigske Spørgsmaal, er det, der kom til Udtryk i den Note, der nu sidst blev tilstillet England som Svar paa det britiske Memorandum. Det er Regeringens Linie i det sydslesvigske Spørgsmaal. Det er mit Partis Opfattelse, at Regeringen til Punkt og Prikke har fulgt den Linie, og derfor maa vi ogsaa vurdere Situationen saadan, at den Dagsorden, man har stillet i den Forbindelse, er fuldstændig malplaceret, og jeg maa saa afgjort fraraade, at man stemmer for den.

Christmas Møller: Det var jo en gevaldig Tale vi hørte før, ikke det ærede Medlem Hr. Sønderups, men det ærede Medlem Hr.